

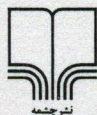
بیا با جفدها درباره‌ی دیابت تحقیق کنیم

جُستارها و غیره

دیوید سداریس

ترجمه‌ی پیمان خاکسار

چاپ چهارم

نشر چشمه

نشر چشمه

فهرست

۹.....	یادداشت نویسنده
۱۱.....	دندان‌پزشکان بدون مرز
۱۸.....	بارک‌الله پسر
۲۶.....	متفاوت‌تر فکر کن
۳۰.....	از دست دادن حافظه
۴۲.....	دوست پایین‌شهری
۵۳.....	لاک‌پشت‌های سرنگنده
۶۵.....	اگر فرمانروای دنیا بودم
۶۸.....	یواش آقابیره
۷۶.....	بخندد کوکابورا
۸۶.....	بی‌حرکت ایستادن
۹۷.....	یک‌ای میل کوچولو
۱۰۱.....	نویسنده نویسنده
۱۰۸.....	اویاما!!!!!!
۱۱۴.....	کنار ایستادن
۱۲۲.....	من هوادار ازدواج سنتی هستم
۱۲۸.....	درک جغدهای فهیم
۱۳۸.....	شماره‌ی ۲ برای بردن

- آدم‌های خونگرم استخدام می‌کنیم ۱۴۷
- زیاله ۱۵۲
- هر روز، پشت‌سر هم ۱۶۲
- پرونده‌ی باز ۱۷۳

دندان‌پزشکان بدون مرز

چیزی که طی بحث‌های مربوط به نظام درمانی امریکا خیلی گیجم کرد حرف‌هایی بود که راجع به نظام درمانی سوسیالیستی می‌زدند و این که چه قدر ناکارآمد است. نظام کانادا به نسل‌کشی تشبیه شد ولی بدتر از آن اروپا بود، جایی که بیماران با چشم‌های خمار روی برانکارهای کثیف دراز می‌کشیدند و منتظر می‌ماندند تا اسپرین اختراع شود. نمی‌دانم این حرف‌ها را از کجا می‌آوردند ولی تجربه‌ی زندگی غیرممتد سیزده‌ساله‌ام در فرانسه خیلی دلچسب بوده. در پاریس اگر دکتر بیاید خانه بالاسرتان حدود پنجاه دلار ازتان می‌گیرد. آخرین باری که سنگ کلیه داشتم و سوسه شدم به دکتر زنگ بزنم ولی حتا ده دقیقه هم نمی‌توانستم صبر کنم و برای همین با مترو به نزدیک‌ترین بیمارستان رفتم. خوش‌شانس هستیم و مرکز شهر زندگی می‌کنیم، برای همین همه‌چیز یک‌قدمی مان است. یک داروخانه بغل خانه است و دو خیابان آن طرف‌تر مطب دکتر میدیونی که همیشه پیش او می‌روم.

دوبار پیش آمد که شنبه صبح بهش زنگ بزنم. بعد از این که خودش تلفن را جواب داد گفت بروم پیشش. این ویزیت‌ها هم حدود پنجاه دلار خرج برمی‌دارد. آخرین باری که رفتم یک صاعقه‌ی قرمز در چشم داشتم که تخم چشم را از وسط نصف کرده بود.